

skaffer den dækningsafgift og så justerer lidt på de her to, henholdsvis grundskyldspromille og udskrivningsprocent.

Det er derfor, den her paragraf er indsat, altså for at åbne den mulighed, og det synes jeg også hr. Ole Stavad må kunne glæde sig over.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Men hvorfor vil hr. Poul Nødgaard ikke svare på det, jeg spørger om? Jeg spurgte: Hvorfor vil hr. Poul Nødgaard ikke åbne for den samme lokal-demokratiske mulighed, nemlig at det er de lokale politikere, der beslutter, hvor stor en del man vil hente fra indkomsts-katten, hvor stor en del man vil hente fra grundskylden, hvor stor en del man vil hente fra dækningsafgiften?

For nu lægges kommuner sammen, hvor niveauerne er forskellige og traditionen har været forskellig, og derfor vil det vel være tilsvarende klogt og fornuftigt på samme måde som hr. Poul Nødgaards eksempel med dækningsafgiften, at man, hvis en ny kommune skal have en fælles identitet og fælles ejerskab, selv får lov til i det første år at beslutte, hvordan man vil indrette sine indtægter.

Og, som jeg siger, lad os så tage det udgangspunkt, at man respekterer den ramme, som ligger i ministerens forslag; hvorfor kan vi så ikke det?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det er jo et kvalificeret spørgsmål. Jeg må bare sige, at da vi sad og lavede det her, var det det, den forligskreds var enig om skulle være gældende. Og så vender vi igen tilbage til det, der har været diskussionsemnet hele dagen, nemlig hvorfor Socialdemokratiet ikke har siddet med og lavet den udligningsreform. Der er helt givet masser af socialdemokrater landet over, der undrer sig over, hvorfor det ikke er sket.

Så kunne man have øvet den indflydelse, som nu hr. Ole Stavad taler om: Det var jo muligt, at Socialdemokratiet kunne have fået den detalje med. Jeg ved det ikke, men det kunne man måske tro. Men lad det nu ligge, der er gravet nok i den sag i dag.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Hvis vi nu leger, at vi sidder til forhandlinger, så stiller vi det her spørgsmål, og så kunne det jo være, at vi fik svar ved forhandlingerne fra hr.

Poul Nødgaard. Han sidder lige ovre på den anden side af bordet. Kan hr. Poul Nødgaard lide et forslag, der harmoniserer med det, som hr. Poul Nødgaard er så glad for vedrørende dækningsafgiften? Og så kan vi gå de her par skridt videre vedrørende de andre dele, hvor det også kan være lokal indflydelse. Det kan vi jo tage her i et åbent rum. Det er en fornem forhandling. Det hjælper jo ikke at have forhandlinger, hvor man overhovedet ikke kan stikke eller bekende.

Kl. 17.55

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg forstår knap nok spørgsmålet, for jeg mener, at det er et helt tænkt spørgsmål. Socialdemokratiet, hvilket jeg sagde til hr. Ole Stavad, kunne have været med i de her forhandlinger om en udligningsreform og bl.a. den her lov, og de kunne måske også have fået indflydelse på den. Det ønskede man bare ikke.

Det er det, de fire partier er blevet enige om skal være det gældende i 2007, og jeg synes, at Socialdemokratiet skulle bidrage mere aktivt til – også af hensyn til socialdemokratisk ledede kommuner – at vi nu får det her skib sat i søen den 1. januar 2007, så skibet for at bruge et udtryk, der blev nævnt tidligere på dagen, kommer til at sejle ind i en sikker og god havn. Det er det, hele den her sag drejer sig om. Det er det, alle de lovforslag i dag har drejet sig om. Det er os, der har taget et ansvar for, at den kommunalreform kan komme til at fungere optimalt fra den 1. januar 2007.

Der kan da godt have været en ting i noget af alt det, vi har lavet, der kunne være endnu bedre, men vi synes alt i alt, at det giver topkarakter, og det er det væsentlige.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Man kan jo konstatere, at potentialet for at have gjort hr. Poul Nødgaard klogere under forhandlingerne øjensynlig havde været til stede efter hr. Poul Nødgaards egen mening. Men der er lukket for det, når vi nu er kommet ud i det offentlige rum, for så skal hr. Poul Nødgaard selv tage stilling.

Jeg synes, det er mærkværdigt, navnlig på baggrund af hr. Poul Nødgaards første svar til hr. Ole Stavad om, at han havde lyttet meget til hr. Ole Stavads tale. Der var ikke nogen konkrete bud på, hvad vi ellers skulle. Så er det jo farligt, for så kom det: Jo, vi vil gerne gøre sådan og